

En væsentlig faktor for at hindre dette, er det pågældende lands arbejdsmiljølovgivning, der jo gælder for det arbejde, der udføres i landet.

Jeg er vidende om, at der, alt efter hvilket land, der eksporteres til, vil være forskellige arbejdsmiljøstandard.

Som det fremgår af mine tidligere besvarelser om mangan anbefaler Arbejdstilsynet for at forebygge beskæftigedes udsættelse for mangan: Indkapsling, ventilation, rengøring og brug af personlige værnemidler, herunder ånde-drætsværn.

Efter min mening kunne en enkel og hensigtsmæssig løsning være, at danske eksportører i relevante tilfælde oplyser om de ovennævnte foranstaltninger, som en service over for aftageren af skrottet.

Jeg er dog ikke i en situation, hvor jeg kan tvinge eksportøren til det.

Nu ved jeg jo heller ikke, hvad fremtiden bringer med hensyn til en eventuel lukning af Det Danske Stålvæværk, og hvis det skulle blive tilfældet, hvad vi ikke må håbe, tror jeg på, at der godt kan ske genbrug af metalskrot ved eksport, uden at det vil give arbejdsmiljøproblemer i det pågældende land.

Spm. nr. S 2386

Til indenrigs- og sundhedsministeren (7/6 02) af:

Line Barfod (EL):

»Kan ministeren redegøre for, hvilke hygiejnekrav der gælder for tatovører og piercere, herunder hvilket tilsyn de er underlagt?«

Begrundelse

Hvert år smittes kunder hos tatovører i Danmark med hepatitis. Både ved piercing og tatovering er der en latent fare for at blive smittet med bl.a. hepatitis og hiv, hvis ikke de anvendte redskaber er sterile. Der gælder hygiejneregler for sundhedsvæsenet – også privatpraktiserende tandlæger m.v., der føres hygiejnetilsyn med restauranter, levnedsmiddelindustrien og fødevarerbutikker. Det forekommer indlysende, at der også bør være hygiejneregler og tilsyn med klinikker, der udfører piercinger og tatoveringer.

Svar (20/6 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Efter spørgsmålets forelæggelse for Sundhedsstyrelsen kan jeg oplyse følgende:

Der gælder efter lovgivningen ingen hygiejnekrav for tatovører og piercere.

Den virksomhed, der udøves af tatovører og piercere, er ikke sundhedsfaglig virksomhed, men en kosmetisk ydelse, hvorfor den ikke er underlagt et sundhedsfagligt tilsyn.

I spørgsmålets begrundelse henvises til smitte med hepatitis og hiv. For så vidt angår omfanget af denne smitte, forårsaget af tatovering og piercing, har Statens Serum Institut oplyst, at der i perioden 1992-2001 er indberettet:

Hiv: Ingen tilfælde af smitte forårsaget ved tatovering eller piercing.

Hepatitis B: 5 tilfælde ved tatovering, 2 tilfælde ved piercing.

Hepatitis C: 9 tilfælde ved tatovering, 0 tilfælde ved piercing.

Problemets sundhedsmæssige omfang må således på det foreliggende grundlag karakteriseres som begrænset.

Det kan tilføjes, at Sundhedsstyrelsen er i færd med at udarbejde et oplysningsmateriale, der vil henvende sig til såvel borgerne som piercere, med oplysning og vejledning om de hygiejniske forhold, der bør iagttages i forbindelse med piercing.

Spm. nr. S 2420

Til justitsministeren (10/6 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren bekræfte, at ordninger, hvor politifolk får varer gratis, er omfattet af rigspoliti-chefens synspunkt om, »at hverken ansatte i politiet eller disses personaleorganisationer bør indgå aftaler med virksomheder, hvor politiet har en særlig kontrol eller tilsynsopgave. Politiets ansatte bør i øvrigt generelt være tilbageholdende med at modtage fordele, der kan skabe interessekonflikter?«